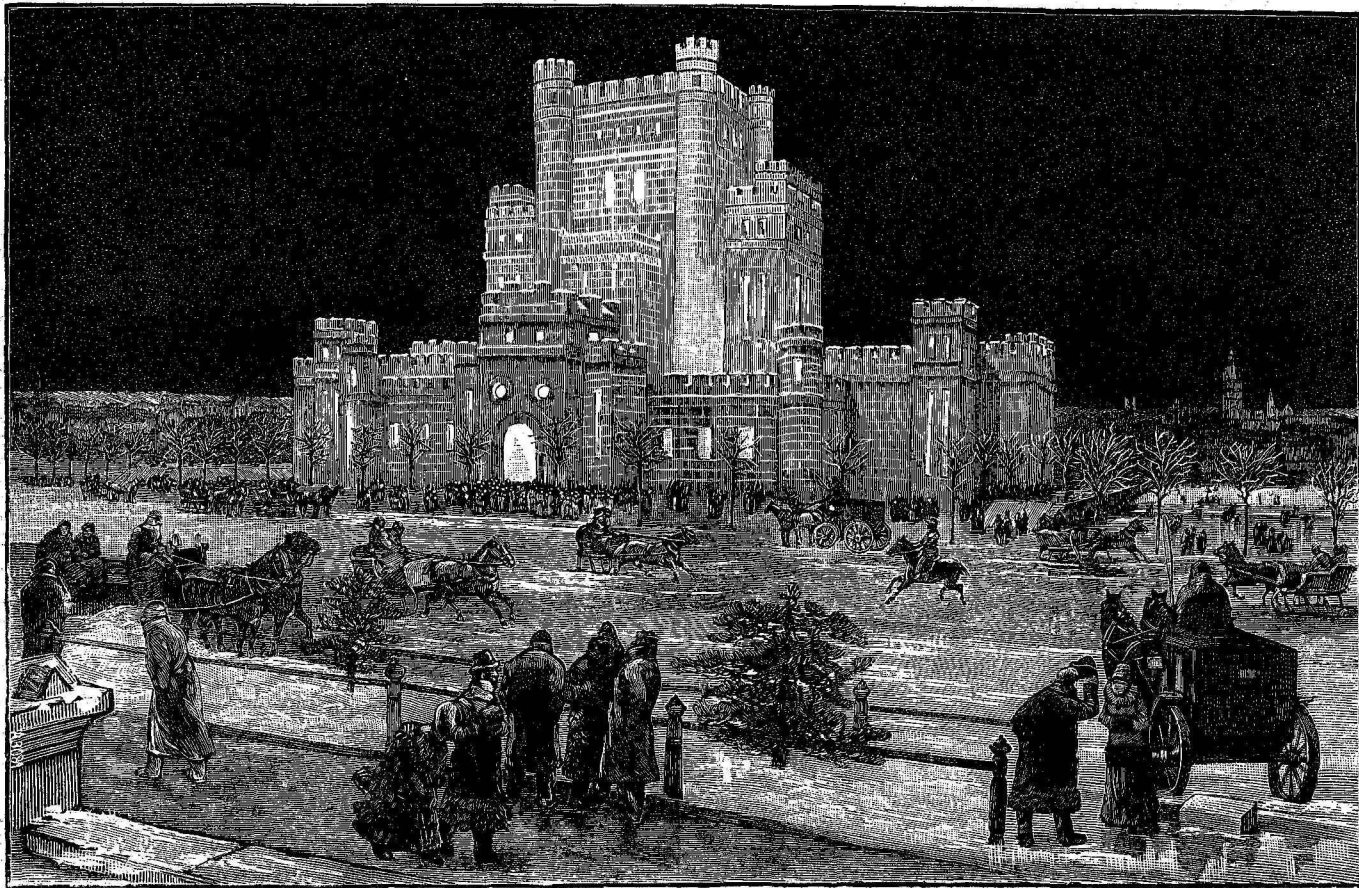

δὲν ἀρκεῖ νὰ ἐξηγήσῃ τὴν παιδευσιν τοῦ ἡμετέρου καλλιτέχνου, ὅστις δὲν φαίνεται ἐπιπόλαιος γνώστης γενικῶν τινῶν διδαγμάτων, ἀλλ' ἀπαράμιλλος δημιουργὸς ὅπως ἰδιαιτέρου καλλιτεχνικοῦ εἶδους. Ἐντεῦθεν ὁ Μουρίλλος εἶνε πραγματικὴ ἀπόρροια τῆς μεγάλης ἐκείνης κατὰ Γκαῖτε ἀληθείας, ὅτι: „Ἐν τῷ κρυπτῷ μορφοῦται ἡ μεγαλοφυΐα“.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἰδιορρύθμου ταύτης τοῦ Μουρίλλου ἀναπτύξεως βλέπομεν ἀμέσως καταφανῆ εἰς τὰς εἰκόνας του τὰς προκειμένας, τὰς ὁποίας ὅλας συνέλεξε, φαίνεται, ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς Σεβίλλης. Ἐν αὐταῖς φαίνεται ὅλη ἡ ποίησις τῶν κατωτάτων τάξεων τοῦ λαοῦ, ὅπως μόνῃ ἡ μεσημβρία γνωρίζει καὶ καθιστᾷ αὐτὴν δυνατὴν, ἔνθα τεμά-

ποὺς τῆς φύσεως· ὅπως γυμνὴ παρίσταται ἡμῖν ἡ φύσις μετὰ τόσης ἀληθείας καὶ τόσον μαγευτικῆς χάριτος, ὅσῃν μόνον ἀθάνατος καλλιτέχνης ἠδύνατο διὰ τοῦ χρωστήρος του ν' ἀποδώσῃ. Οὔτε κὰν ἴχνος ἰδανικότητος δύναται τις ν' ἀνακαλύψῃ εἰς τοὺς πειναλέους μικροὺς ἄρπαγας, ὧν τὰ μέλη, ὡς καὶ τὰ ῥάκη, καλύπτονται ὑπὸ ῥύπους. Εἰς τὴν εἰκόνα ταύτην δύναται τις ἀκόμη νὰ διῶδῃ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ μεγάλου συμπατριώτου τοῦ Μουρίλλου, τοῦ τότε περιωμένου Σπανιολέτου, ὅστις ἔζησε μὲν πολλὰ ἔτη ἐν Νεαπόλει, ἀλλὰ τὰς εἰκόνας του ἔστειλεν εἰς Σεβίλλαν καὶ Μαδρίτην, ἔνθα μέγας ὡς ἐπενήργησαν ἐπὶ τοῦ πνεύματος τοῦ εἰς-ἔτι νεαροῦ Μουρίλλου.

ΤΟ ΕΚ ΠΑΓΟΥ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ.

χιον πέπονος ἢ πομπότας δύναται νὰ ἐξαρκέσῃ εἰς τροφήν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ τὴν δύσαν δυνάμεθα νὰ αβέσωμεν εἰς τὴν πρώτην τυχοῦσαν κρήνην. Εἰς τὴν μίαν τῶν εἰκόνων μας βλέπομεν ὅτι τὰ ἐνδύματα τῶν δύο τραμπούκων δὲν τοῖς ἐστοίχισαν πολλὰ ἔξοδα, καὶ ὅτι ἐξ αὐτῶν ὁ εἰς μὲν ἐλαφραγωγῆσεν ἐκ τοῦ γειτονικοῦ κήπου τὸν πέποννα, ὁ δ' ἕτερος τὸν κάλαθον μετὰ τῶν σταφυλῶν. Ἦδη ἦλθεν ἡ στιγμή τῆς ἀντάλλαγῆς· ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πέπονος ἔδωκεν εἰς τὸν φίλον του ἐν τεμάχιον αὐτοῦ, ἀναμένει δὲ τῶρα τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ ἐκ τοῦ σταφυλοφόρου καλάθου ἐκείνου. Ἀλλ' οὗτος φαίνεται παραπολυ βυθισμένος εἰς τὴν ἰδίαν ἀπόλαυσιν καὶ δὲν ἔχει καιρὸν ν' ἀνταποκριθῇ ἀμέσως εἰς τὰς εὐχὰς τοῦ ἄλλου. Ἐξ ἐναντίας τῷ ῥίπτει ἐκ τοῦ πλαγίου ἐν βλέμμα, ὡς νὰ νὰ ἴθελαι νὰ τῷ εἴπῃ ὅτι τὸ μικρὸν τεμάχιον πέπονος δὲν τὸ εὕρισκει ἀνάλογον καὶ ἀντάξιον τῶν λαμπρῶν αὐτοῦ σταφυλῶν. Ἀπαραμίλλως ζωγραφεῖται καὶ εἰς ἀμφοτέρους ἡ ἴδονή, μεθ' ἧς τρώγουσι τοὺς καρ-

Εἰς τὴν τελείαν τῆς ἀκμῆν βλέπομεν κατόπιν τὴν τέχνην τοῦ Μουρίλλου ἐν τῇ μετὰ δέκα ἢ δεκαπέντε ἔτη γραφείσῃ εἰκόνι του „οἱ κυβισταί“. Ἐν αὐτῇ μετὰ τῆς μεγαλειτέρας του τέχνης εἰς τὰς γραμμὰς ἀναπτύσσει συγχρόνως καὶ μαγεῖαν τινὰ τοῦ περιβάλλοντος τοὺς μικροὺς φωτὸς καὶ ἀέρος, μαγεῖαν τινὰ εἰς τὸν χρώματισμόν, τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο καὶ διαφανὲς φαῖν χρῶμα, εἰς ὃ οὐδεὶς ἐκ τῶν μετέπειτα ἠδυνήθη νὰ τὸν ὑπερβῇ. Πᾶν ἴχνος τῆς προτέρας εὐκρινείας τῶν χαρακτήρων ἐξηφανίσθη· τὰ πάντα δὲ φαίνονται ὡς ἐβυθιζόμενα εἰς μαγικὸν φῶς. Συγχρόνως ἡ ἔκφρασις εἶνε ἐπίσης ἀληθής. Πῶς ὁ ἔμπροσθεν καθήμενος παῖς ἀπορεῖ ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ τοῦ θριαμβεύοντος ἀντιπάλου του, μετὰ πόσης ἀπαθείας ὁ πλησίον του ἱστάμενος μικρὸς τραμποῦκος καταλύει τὸν ἄρτον του, ὅλα ταῦτα παρίστανται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας μετὰ θαυμαστῆς τέχνης, ἥτις καὶ εἰς αὐτὰ ἀκόμη τὰ ῥάκη δύναται νὰ ἐπιχύσῃ ποιητικὸν τι θέλημα.

Πρέπει τις καθ' ἓνα οἰονδήποτε τρόπον, εἴτε διὰ τοῦ